

6. Schtož ja mam, moj bratse, je czi so tež stało, my knebešam mamy jow jenajke prawo, tu jedyn sa wschittlich so knebešam ma, sa jene so zyrkej na bje-djenje da. Tych bratrow dla dyrbinny žiwjenje hidžicž, sa Kry-stuša herbstwowom tak šwjeru so šljedžicž! schtož jedyn staw czer-pl, na druhim je widžicž.

7. Napominacž zemny a wo-džicž so lubje, so žiwjenja kronu tu žadny neshubi. Dnyž Babel so wopije s Zionstej krowu, da wjerjazny slubosžju psches jene šu! dnž djjeczi so modla, da laba Wotž na nje, psches je-dnotu šwjatnych mož Babelska pane, scho kliepschemu zyrkwoje na semi so stane.

8. Dnyž lubosž a wešelosž mamy beš nami, da cžinimny czerpenje loschke nam šami, nech schitžny na jene so sjednocižimny, so nascheho Wotža tu djjeczi my šimny, to da šej ton Wocžez we nebešach lubicž, dnž neda-dža djjeczi tu lubosž šej rubicž, tak žadny staw tudny so nebudže sšubicž.

9. Tam junu scho krašnišche budžemny dostacž, a w Wotžow-štim towarštwi wobstajnje wo-stacž, tam budžemny wplome-njach lubosžje stacž, kral slubo-sžju budže nam žiwjenje dacž, da spjewajcže šwjeru, wy Zionste djjeczi, a proschcže sa pomoz, kaž dołho šje whjeczi, da budže ta lubosž beš konža na šwjeczi.

W. K.

Herz und Herz vereint zusammen re.
 2op: D ty lubosž psche wschu.

Duscha s duschu sjenocžena, mjer we Bohu pytažu, a jich lubosž wucžisžena ma so ktemu jehnečžu, kiž tam psched tym stolom krašne steji wšwojej brohej krowi, wšwojej newi-nosži jasne so tym šwojim pschekrašni.

2. Djjeczi nadny, jow so daj-cže, ton šlub sašo wobnowcže, waschem? Knesej pschisšahajcže, won je Boh, wy jeho šje, won je łowa, wy te stawy, won je šloncžko, wjesdy wy, wšmicže, dnž wam da, ton prawny dobry kraj šam kwalobny.

3. Mecž a žylbu šebi wšmi-cže, tudny wšeri sjedneni, na-pschecžiwu štemu džicže, šwja-sani we lubosži, hacž so ne-pschecželjo djjela, a psched wa-mi cžjekaju, hacž lud rješchny a jich šyla Krystušej so pod-cžišnu.

4. Beš šobu tu džeržcže wjer-nje, so by jedyn koždy staw sa te druhe stawy šwjernje šwoje žiwjenje tež dač; tak naš psche-cžel lubowasche, dnž so sa naš moricž da, wopomucže, kaž smolki nasche jeho jara wurudža.

5. Wabcže so, so koždy pojn-dže steho ljehtwa s jehnjom tam, džež ktej šmerczi sa naš dojn-dže, pschecželnje so poda nam! jedyn druheho žyl s budžicž, so so džerži, kaž mož ma, so a